

Dt. 7 to 12/1/2026 : Educational Seminar : presentation of question paper prepared by students of various subjects of std 10: Seminars foster critical thinking skills by requiring students to analyze, evaluate, and synthesize information.

Subject	Date
Sci/Guj	7/1/26
SST/Hindi	9/1/26
English	10/1/26
Maths	12/1/26

**મહેનત એક એસી સુનહરી ચાબી છે, જો બંદ
ભાગ્યકે દરવાજો કો ખોલ દેતી છે.**

પોલીસ પ્રશાસનનો સંદેશ

“જો શાળામાં શિક્ષક બાળકોને શિસ્ત માટે ઠપકો આપે કે ક્યારેક હળવી સજા કરે. તો માતા-પિતાએ તેને મનમાં ન લેવું જોઈએ. સમજી લો- શાળામાં શિક્ષકનો ઠપકો પોલીસની લાઠી કરતાં ઘણો સારા છે. આજે કેટલીક શાળાઓમાં કડક શિસ્તનાં નિયમો છે. વાળની સ્ટાઇલથી લઈને વર્તન સુધી- છતાંય બાળકોમાં ખાસ સુધારો દેખાતો નથી. શિક્ષકો નિરાધાર બનીને જોયા કરે છે. પણ કંઈ કરી શકતા નથી. જ્યારે માતા-પિતા પોતાના બાળકો પરનો કાબુ ગુમાવે છે. ત્યારે એ જ બાળકો સમાજ માટે મુશ્કેલી બને છે. શિસ્ત ફક્ત શબ્દોથી નહીં આવે, તેમાં થોડી ભયભાવના અને દંડ પણ જરૂરી છે. હવે તો બાળકોને ન શાળાનો ભય રહ્યો છે. ન ઘેર પાછા ફરતાં ડર લાગે છે! એટલા માટે સમાજમાં અસ્થિરતા વધી રહી છે! જે બાળકો શિક્ષકની વાત સાંભળતા નહોતા, આજે એ જ નાની-નાની વાતે હિંસક બની જાય છે! ઘણા લોકોનાં જીવ જાય છે. અને બાદમાં એ જ બાળકો પોલીસનાં હાથ ચડે છે અને કોર્ટમાં સજા પામે છે!

“જે સમાજ પોતાના ગુરૂનો આદર નથી કરતો, એ સમાજ નષ્ટ જાય છે.” આ કડવું, પણ સત્ય છે. આજે ન ગુરૂનો ભય રહ્યો છે, ન માન. તો શિક્ષણ અને સંસ્કાર ક્યાંથી આવશે? જો શિક્ષક બાળકોને અભ્યાસ કે વર્તન સુધારવા માટે કડક બને, તો શું એ એની ભૂલ ગણાય? પાંચમી ધોરણથી જ કેટલાક બાળકો વિચિત્ર હેર સ્ટાઇલ, ફાટેલી જીન્સ, દિવાલ પર બેસવું, લોકોની મજાક ઉડાવવી જેવી આદતો અપનાવે છે. જો કોઈ કહે, “અરે સાહેબ આવી રહ્યાં છે!” તો જવાબ મળે- આવા દે!

કેટલાક માતા-પિતા કહે છે, “અમારા બાળકએ ભણ્યું નથી તો ચાલે, પણ શિક્ષકએ એને ઠપકો ન આપવો જોઈએ.” પણ શિક્ષકોએ એને ઠપકો ન આપવો જોઈએ.” બાળકો પાસે ન સાચા પુસ્તકો છે, ન પેન-પેન્સિલ પૂરી, પેન હોય તો પુસ્તક નથી, પુસ્તક હોય તો પેન નથી. ભય વગર શિક્ષણ કય નથી, અને શિસ્ત વગર શિક્ષણનો કોઈ ફાયદો નથી. “જે મરઘી ને ડર નથી એ ઇંડા નથી આપતી.” આજના બાળકોની હાલત પણ એવી જ છે. હવે શિક્ષક કોઈ બાળકને ઠપકો આપી શક્યા નથી, સજા આપી શકતા નથી, સજા આપી શકતા નથી, કે કડકાઈથી સમજાવી શકતા નથી. કારણ કે, હવે બધું ઍન્ડ્રોઇડ 1/4 વાતાવરણમાં કહવું પડે છે. શું સમાજમાં પણ આવું થાય છે? પહેલી ભૂલ માફ થઈ શે, પણ દરેક ભૂલની કિંમત ચૂકવવી પડે છે!

હવે શિક્ષકો પાસે અધિકાર બાકી રહ્યાં નથી. જો કોઈ શિક્ષક સીધો બાળકને સુધારવા પ્રયત્ન કરે, તો એ ગુનો ગણાય છે. પણ જ્યારે એ જ બાળકે મોટું થઈને ગુનો કરે, તો એને ફાંસીની સજા મળે છે. માતા-પિતાને વિનંતી: બાળોના વર્તનને સુધારવામાં શિક્ષકોની ભૂમિકા અત્યંત મહત્વની છે. થોડા શિક્ષકોની ભૂલ માટે બધાં શિક્ષકોનો અપમાન ન કરો. ૯૦% શિક્ષકો ફક્ત પોતાના વિદ્યાર્થીઓના ઉત્તમ ભવિષ્ય માટે પ્રયત્નશીલ હોય છે. -આ સત્ય છે. આથી દરેક શિક્ષકને દોષી ગણાવવું બંધ કરો. અમારા સમયમાં શિક્ષકો અમને ઠપકો આપતા, ક્યારેક માર પણ પડતો, પણ અમારા માતા-પિતા ક્યારેય શાળામાં જઈને પ્રશ્ન કરતાં ન હોતા. તેમને ખબર હતી- શિક્ષક જે કરે એ અમારાં હિત માટે છે.

સૌથી પહેલી જવાબદારી માતા-પિતાની છે.- બાળકોને ગુરૂનું મહત્વ સમજાવો. તમારા બાળકોના ભવિષ્ય વિશે ગંભીરતાથી વિચારો.

બાળકોના બગાડવાના મુખ્ય કારણો : (૧) ૬૦% દોષ: મિત્રો, મોબાઇલ, મીડિયા (૨) ૪૦% દોષ: માતા-પિતાની બેદરકારી